

[Elgaard.]

anden Stand nogen Sinde er blevet behandlet af Lovgivningsmagten som Handelsstanden i dette Tilfælde. Dette lyder meget anklagende, men den højtærede Minister burde i Sandhedens Interesse i hvert Fald sige: en lille Del af Handelsstanden. Den Sammenligning, baade den højtærede Minister og det ærede Medlem Hr. Rager drager mellem Forretningslokaler og Fæstehuse under nogle af vore store Godser, halter, bl. a. af den simple Grund, at det, vi er ude for nu, kun angaar en mindre Del af Forretningsfolkene i Hovedstadskommunen, medens de Bestemmelser, som er truffet vedrørende Fæstehusene, gælder alle Fæstehusene. Endvidere har den Lovgivning, der har været praktiseret her, været under Afvikling igennem 4 Aar; endvidere har der inden for disse 4 Aar ikke, før den højtærede Indenrigsminister paa et sent Tidspunkt fremsatte dette Lovforslag, hverken fra den ene eller den anden Side været Krav fremme om, at der skulde tages Sigte paa en videregaaende Lovgivning. Derfor tror jeg, man har Ret til at vurdere Stillingen saadan, at denne Sag, bl. a. ogsaa fordi Regeringspartierne og Ministeren har taget paa den, som man har, i dette Øjeblik ligger saadan, at der ikke kan opnaas Medvirkning fra Venstre til at føre dette Lovforslag igennem.

Den højtærede Minister opfordrede mig til at holde en Tale for Venstres Presse angaaende Spørgsmaalet angaaende økonomisk Udbygning. Det er vist ikke nødvendigt, jeg tror heller ikke, at det kunde nytte noget; men hvis den højtærede Minister læser Organet „Skive Folkeblad“ — jeg gaar ud fra, at det hænder —, vil han have kunnet læse den ene Artikel efter den anden i dette Organ, hvori det er dokumenteret, at der gennem disse vanskelige Aar er sket en formidabel Forskydning i Formue- og Indkomstforholdene i det danske Samfund. Ud fra denne Betragtning har man vist Ret til at sige, at Ministeriet i høj Grad har været sendrægtigt og uvilligt til igennem sin almindelige Politik at tage Hensyn til at modvirke denne økonomiske Forskydning.

Christmas Møller: De ærede Herrer, Ministeren og Ordførerne for de to Regeringspartier, har sagt, at de syntes, jeg vilde tale om noget andet. Det kan jeg ikke give de ærede Medlemmer og Ministeren Ret i. Der foregaar her en Forhandling, som uægtelig er meget lidt tynget af Saglighed, thi ingen af dem, der har anbefalet Lovforslaget, har i Virkeligheden givet nogen som

helst Begrundelse af, hvorfor man skulde gennemføre det. Det er ved denne som ved tidligere Forhandlinger paavist, at Huslejelovens Bortfald for Boligens Vedkommende ingen katastrofale Følger har haft i Hovedstaden, saavel som i Provinsen, og det er paavist under denne Forhandling, at Dansk Textil Unions Formand i sin Beretning paa Generalforsamlingen har sagt, at Huslejelovens Bortfald for Butikkens Vedkommende i Provinsen ingen Følger har haft for hans Medlemmer. Der er hverken fra Ministerens eller fra de ærede Medlemmers Side paa nogen Maade givet Udtryk for, at der paa en eller anden Maade skulde være Fare for Misbrug, og desuden gentager jeg, hvad jeg tidligere har sagt, at som Lov kan afskaffes, kan Lov indføres, hvis Misbrug skulde komme. Derfor har jeg ogsaa Lov til at sige til Ministeren og Regeringspartierne, at de overhovedet ingen Begrundelse har givet for dette Lovforslag.

Vi for vort Vedkommende har aldrig sagt, vi vilde være med til en Lovgivning, som involverede en Fortsættelse af Butiksløvgivningen og tillige involverede Begyndelsen til en Boliglovgivning; det har jeg fra første Færd sagt, vi ikke vilde være med til, og saa er der ikke mere at gøre ved den Ting, saa maa man gøre sig klart, at vi ikke vil. Jeg har videre sagt, at vi godt kunde tænke os, at der vedrørende Butiksludlejning var Forhold af en saa særlig Karakter, at særlige Regler maatte gives, men det har man overhovedet ikke villet forhandle om i Udvalget. Naar jeg rejste Spørgsmaalet i Udvalget, vilde man ikke forhandle om det, man har blot villet have den Lov, der her stilles Forslag om, fordi man vil vente paa Arbejdets Afslutning i Udvalget om Retsforholdet mellem Ejer og Lejer. Og saa er der ingen Grund for mig til, at stille noget Forslag om et længere Opsigelsesvarsel, maaske eller om andet, som man kunde tænke sig — jeg har ogsaa paa Forhaand sagt at det var meget begrænset, hvad der kunde være Tale om.

Men da de Herrer i Flertallet overhovedet ikke har villet have noget som helst andet end denne Lov, der betyder, at man skal vente paa Udvalget, var der ikke noget at forhandle om. Og en saa sjælsopløftende Begivenhed er det ikke at se Indenrigsministeren, at der for os var Grund til at kalde paa ham til Samraad, ham har vi nok af til daglig, baade paa den ene og den anden Maade, saa der var ingen Grund til at søge nogen særlig Lejlighed. Forholdet ligger derfor fuldkommen klart og ligetil: hvis man havde ønsket at gennemføre Forslag